

τρεχιό

τρεχιό, το, ουσ. [<τρέχω (υποχωρητ.)], το γρήγορο, τον έντονο τρέξιμο, η τρεχάλα, το τρεχαλητό: «δεν μπορεί κανένας να του παραβγεί στο τρεχιό».

- έβαλε ένα τρεχιό! ή έβαλε τρεχιό, βλ. φρ. πάτησε ένα τρεχιό(!).

- έριξε ένα τρεχιό! ή έριξε τρεχιό, βλ. συνηθέστ. πάτησε ένα τρεχιό(!).

- πάτησε ένα τρεχιό! ή πάτησε τρεχιό, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, άρχισε να τρέχει γρήγορα: «μόλις έμαθε πως στο παρακάτω στενό δέρνουν τον αδερφό του, πάτησε ένα τρεχιό να πάει να τον βοηθήσει!». Πολλές φορές, μετά το τέλος της φρ. ακολουθεί το μα τι τρεχιό!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας